

Čas přípravy
30 minut

Čas realizace
60–80 minut

Prostor
venku

Roční období
kdykoli za příznivého počasí

Počet účastníků
minimálně 4

Věková kategorie
čte/piše

SOVA – MÍSTO, KDE ŽIJÍ

Obecný cíl: Rozvoj těchto kompetencí: k učení, ke komunikaci, sociální a personální.

Konkrétní cíl: Získat základní orientaci ve svém městě/na vsi, kde žijí.

Motivace: Pocit sounáležitosti vede děti ke schopnosti identifikovat se s prostředím, kde žijí. Jedná se o konkrétní místo, ke kterému si mohou budovat vztah.

Potřeby: Fotoaparát, pastelky, mapka místa bydliště, slepé mapy, fotografie objektů.

K tomuto metodickému listu je pracovní list C3A.

Legenda: „Jé, kamarádi, kde jsme se to ocitli?“ ptal se mravenec Šikulka ostatních zvířátek, která se s ním šla podívat do města. Chtěli si město prohlédnout a podívat se, kam chodí děti do školy, jestli tam mají hřiště, bazén, zda je ve městě divadlo nebo muzeum. „Asi se budeme muset někoho zeptat,“ řekla sova Mudrulka. A tak kamarádi hledali, kdo by jim mohl dobře poradit cestu. Dokázali byste jim poradit vy, děti?

Provedení: (Pokud nebudete realizovat procházku po okolí, věnujte se aktivitám z pracovního listu).

Pečlivě se domluvíme na tom, kdo bude jakou roli hrát. Kdo bude Neználek, kdo děti povede vpředu a kdo vzadu, jak se budeme rozestavovat na přechodech apod. Jak budeme průběžně kontrolovat počet dětí.

Promyslet: Pečlivě si rozmyslete, kam děti v úvodu hry přivedeme. Také si stanovte pořadí míst, kam děti mají přijít, aby cesta byla pokud možno co nejjednodušší a nejkratší.

Vytvoříme z dětí dvojice – stonožku, kterou budeme vodit na různá místa ve městě. Nejlépe na náměstí, pokud možno na pěší zónu nebo alespoň na místo, kudy nejezdí velké množství aut.

Pak se jeden z instruktorů ujme role Neználka. Jeho úkolem je pokládat dětem otázky:

Dobrý den, já jsem Neználek a nevím, kde je tady..., pomůžete mi prosím? Nejprve děti necháme popsat místo slovy. Podaří se jim to?

Vybereme jednu dvojici dětí, která nyní přejde do čela stonožky. Jejím úkolem bude všechny dovést na správné místo. Na místě si Neználek poznačí adresu do svého zápisníku.

Můžete si pořídit fotografie objektů dopředu a pak si poznačit jejich adresu na druhou stranu.

Na závěr dětem připomeneme, že cizím lidem můžeme pomáhat, ale neměli bychom s nimi chodit daleko či do uzavřených prostor. Než skupinu uvedeme znovu do pohybu, ujistíme se, že všechny ostatní činnosti (průzkumné, zaznamenávací) jsou již hotovy a že se již všichni mohou plně soustředit na přesun stonožky.

Pracovní list – Místo, kde bydlím; vim si rady

Pozn.: lze přidat i mapku města – děti mohou hledat důležitá místa v jejich bydlišti (např.: hasiči, policie, nemocnice...) nebo zajímavosti, památkové objekty, polohu vaší klubovny atd.

Tato část se nemusí stihnout. Procházka bývá delší. Pokud si některé děti nevyzvednou rodiče ihned poté, co se vrátíme z procházky, můžeme PL zařadit. Děti se také aktivitě mohou začít věnovat doma (zřejmě ještě budou plné zážitků) nebo tento blok můžeme zařadit na začátek další schůzky:

1. Napiš název města/vesnice, ve kterém bydlíš.
2. Do velkého rámečku namaluj dům, ve kterém bydlíš.
3. Znáš svoji adresu a telefonní čísla na rodiče?
4. Napiš jména ulic, kde u vás najdete domy namalované na obrázku.
5. Máte ve svém okolí nějakou zajímavost? Zkus ji namalovat.

Necháme děti pracovat ve dvojicích, trojicích, čtveřicích. Pokud vědí, tak také samy mohou doplnit chybějící informace.

Děti z 2. a 3. třídy budou schopné pracovat se slepou mapou.

Rovněž lze využít skutečné fotografie místních objektů, které děti poté identifikují (určují název objektu, místo výskytu apod.)

Tato aktivita přibližuje Ideály Pionýra: Poznání a Paměť.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Je-li ve vaší skupině nějaké hyperaktivní dítě, tak je potřeba ho mít při vycházce neustále na očích, aby nemohlo porušovat dohodnutá pravidla chování.

Při výpravě nechte klidně vyprávět o informacích z místa bydliště nadané děti, ostatní alespoň získají další poznatky.

Nesmělé, autisty, mentálně retardované a děti s poruchami řeči nenuťte k zodpovídání otázek, nemusí jim to být příjemné (některé mají i poruchy myšlení a pozornosti). Také je důležité neskákat dětem s problémovou výslovností do řeči a včas jejich promluvu zastavit, aby nehovořily překotně.

Pokud vás některý z jedinců s poruchami poprosí o pomoc při vyplňování pracovního listu, neodmítejte. Věnujte se mu s náležitou trpělivostí a vřelostí.

Pozor na:

Schůzka je extrémně náročná na bezpečnost, budeme se při ní s dětmi pohybovat v městském provozu. Je proto potřeba připomenout si bezpečné přecházení a hlavně neustále dbát na kázeň. Pokud nemáme jistotu, že děti zvládají naše pokyny, pak se raději vrátíme. Je také vhodné na tuto aktivitu předem upozornit rodiče a stejně tak na to, že schůzka může být delší. Doporučujeme písemné sdělení týden předem.

Moje poznámky: